

вение за него съ овенътъ на приношението за прѣслагание прѣдъ Господа, за грѣхътъ му що е съгрѣшилъ; и ще се проста грѣхътъ му що е съгрѣшилъ.

(23) И когато влѣзете въ тази земя, и посадите какво да е дърво що дава плодъ за яденіе, то ще имате плодътъ му като необрѣзанъ: три години ще ви бъде като необрѣзанъ: да се не яде. (24) И четвъртата година всѣкиятъ му плодъ ще бъде святъ, ^а за хвала на Господа. (25) И въ пета-тата година да ядете плодътъ му, за да се умножи за васъ произведението му. Азъ съмъ Господь Богъ вашъ.

(26) ^а Да не ядете нищо съ кръвта му; ^а нито да употребявате гатания нито прокобения. (27) ^а Да не стрижете коситъ на главата си краковидно, нито да разваляте краищата на брадѣтъ си. (28) ^а Да не правите сѣчения по снагата си заради мъртвецъ, нито да начертавате бѣзъзи по себе си. Азъ съмъ Господь.

(29) ^а Да не осквернишъ дѣщеря си щото да ѝ допустишъ да стане блудница, за да не падне земята въ блудотѣнне, и да се не напълни земята съ беззаконіе.

(30) ^а Сжбботитъ ми да пазите, и ^а святи-лицето ми да почитате. Азъ съмъ Господь.

(31) ^а Да се не обрнете къмъ бсовъ-прошатели, нито да се прилѣпвате къмъ вълшебницѣтъ та да се осквернявате чрезъ тѣхъ. Азъ съмъ Господь Богъ вашъ.

(32) ^а Прѣдъ сѣдината да станувашъ, и да почиташъ старческото лице, и ^а да се боишъ отъ Бога твоего. Азъ съмъ Господь.

(33) И ^а когато ѡлкой пришлецъ се засели при тебе въ вашата земя, да го не притѣ-снявате, (34) ^а Пришлецътъ който се е засе-лялъ при васъ да ви бъде като единъ вашъ

туземецъ, и ^а да го обичашъ като себе си; защото пришелци бѣхте въ Египетската земя. Азъ съмъ Господь Богъ вашъ.

(35) ^а Да не направите неправда въ слаба, въ мѣра, въ вѣси, и въ мѣрило. (36) ^а Вѣ-си праведни, тегилки праведни, ефа пра-ведна, и явъ праведенъ да имате. Азъ съмъ Господь Богъ вашъ който ви изведохъ изъ Египетската земя. (37) ^а Да пазите всѣкиятъ ми повелѣния и всѣкиятъ ми садове, и да ги извършвате. Азъ съмъ Господь.

ГЛАВА 20.

И говори Господь Моисею и рече: (2) ^а Да кажешъ още на Израилевитъ синове: ^а Кой-то отъ Израилевитъ синове, или отъ при-шелцитъ прѣселени въ Ираилъ, даде отъ сѣмето си Молоху, непрымълно да се умъртви: людетъ на тази земя да го у-бижътъ съ камение. (3) И азъ ^а ще туржъ ли-цето си противъ оногоя чловѣка, и ще го истрѣбжъ отсрѣдъ людетъ му, защото е далъ отъ сѣмето си Молоху, ^а за да омрси святилицето ми и ^а да оскверни свяното ми име. (4) И ако людетъ на земята закрижътъ очатъ си да не видятъ оногоя чловѣка когато дава отъ сѣмето си Молоху, и ^а не го убийтъ. (5) тогажъ ^а ще туржъ азъ лицето си противъ оногоя чловѣка и ^а противъ родитъ му; и ще истрѣбжъ отсрѣдъ лю-детъ му него и ^а всѣки онѣзи които му послѣдватъ въ блудството за да блудствуватъ съдъ Молоха. (6) И ^а душата която послѣдва на бсовъпрошатели и на вълшебницѣтъ за да блудствува съдъ тѣхъ, ще туржъ лицето си противъ оназъ душа и ще я истрѣбжъ отсрѣдъ людетъ ѝ. (7) И ^а тѣхъ, осяватѣ се и бадѣте святи, защото азъ

Втор. 12; 17, 18.

Прит. 3; 9.

Гл. 17; 10, и држ.
Втор. 12; 23.

Втор. 18; 10, 11, 14.

1 Цар. 15; 23.

4 Цар. 17; 17, 21; 6.

2 Лѣт. 33; 6.

Мал. 3; 5.

Гл. 21; 5. Ис. 15; 2.

Иер. 9; 26, 48; 37.

Гл. 21; 5. Втор. 14; 1.

Иер. 16; 6, 48; 37.

Втор. 23; 17.

Ст. 3. Гл. 26; 2.

Екл. 5; 1.

Исх. 22; 18. Гл.

20; 6, 27. Втор.

18; 10. 1 Цар. 28; 7.

1 Лѣт. 10; 13. Ис.

8; 10. Дян. 16; 16.

Прит. 20; 29.

1 Тим. 5; 1.

6 Ст. 14.

Исх. 22; 21, 23; 9.

Исх. 12; 48, 49.

Втор. 10; 19.

Ст. 15.

Втор. 25; 13, 15.

Повт. 11; 1, 16; 11.

20; 10.

Гл. 18; 4, 5.

Втор. 4; 5, 6, 5; 1.

6; 25.

—

Гл. 18; 2.

Гл. 18; 21. Втор.

12; 31, 18; 10.

4 Цар. 17; 17, 23; 10.

2 Лѣт. 33; 6. Иер.

7; 31, 32; 35. Ис.

20; 26, 31.

Гл. 17; 10.

Ис. 5; 11, 23; 38, 39.

Гл. 18; 21.

Втор. 17; 2, 3, 5.

Гл. 17; 10.

Исх. 20; 5.

Гл. 17; 7.

Гл. 19; 31.

Гл. 11; 44, 19; 2.

1 Пет. 1; 16.